

Forslag

til

Lov om afskaffelse af kapitalvindingsskatten.

Fremsat den 6. oktober 1976 af *Ove Jensen* (FP), *Glistrup* (FP) og *Tange* (FP).

§ 1.

Lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 521 af 2. oktober 1975, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 404 af 20. august 1976, ophæves.

§ 2.

§ 1 har virkning for særlig indkomst erhvervet efter udløbet af indkomståret 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

Kapitalvindingsskatten virker som en bremseklovs på omsætningen af landets faste ejendomme og andre kapitalgoder. Udbuddet hæmmes og forsinkes. Priserne stiger med beløb op imod, hvad de nuværende ejere med eller uden føje forestiller sig at skulle udrede i kapitalvindingsskat. Det er nu engang virkningen af en omsætningsskat, hvad enten man indretter den som benzinafgift, moms, kapitalvindingsskat eller på en fjerde facon. Mange erhvervsvirksomheder m. v. forbliver derfor hos indehavere, der ikke længere magter at følge tidens udvikling. I landbruget har for eksempel unge landmænd $2\frac{1}{2}$ gang så stor produktion som ældre, der ikke kan klare husdyr og lader maskinstationer gøre markarbejdet og i det hele er kørt for trætte til nye initiativer. Da landbruget er et basiserhverv, gør det ondt mangfoldige steder (slagterier, konservesfabrikker, håndværkere, transporterhverv, handel osv., osv.), at kapitalvindingsskatten har gjort landbruget til et gammeldands erhverv.

I andre tilfælde hæmmes unge driftige erhvervsfolks udvikling. Ved salg af hidtidig virksomhed kan de ikke fortsætte i en større, fordi de tappes for deres likvide midler af kapitalvindingsskatten.

Opretholdelse af den særlige indkomstskat — skidt klumpen, der forstopper dansk erhvervslivs funktionsevne — rammer derfor den nyttige beskæftigelse på dens livsnerve. Heraf flyder igen øget arbejdsløshed, stigning i landets valutatab og svig-

tende grundlag for udbygning af folkepensionerne og af andre sociale foranstaltninger. På én gang lykkes det denne lov at være både ungdomsfjendsk, pensionistfjendsk og samfundsfjendsk. En ny store ulempe ved loven er endda ved at dukke op i horisonten: Efter 16. almindelige vurdering vil mange parcelhuses forskelsværdi udgøre 50 pct. eller mere af ejendomsværdien. Så vidt det sker, vil kapitalvindingsskatten blokere for flytninger, der er ønskelige både af hensyn til den enkeltes dispositionsfrihed og til samfundet.

Dertil kommer, at den særlige indkomstskat opkræves efter komplicerede regler, som stadig forandres. En i forhold til provenuet meget betydelig arbejdskraft beslægtedes derfor — såvel i privat som i offentlig sektor — til samfundsunyttig spekulation over, hvad reglerne egentlig går ud på. Som Sigurd Ømann har udtrykt det, er loven „et helvede at administrere“ (Folketingets forhandlinger 1975-76, spalte 3700).

Over for de samfundsmæssige ulemper ved opretholdelse af den særlige indkomstskat står provenumæssige nettovirkninger, som givetvis er negative (underskudsgivende) for det offentlige, bl. a. som følge af, at skatten hæmmer den almindelige indkomstdannelse, og af, at fradragsret for negativ særlig indkomst i almindelig skattepligtig indkomst indebærer en betydelig provenuforskydning. Kapitalvindingerne i 1975 indbragte det offentlige ca.